

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia w odniesieniu do obliczenia grzywny i naruszyła zasadę dobrej administracji.
- 2) Zarzut drugi, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia, obliczając mnożnik mający zastosowanie do skarżącej i naruszyła zasady równego traktowania i proporcjonalności, obliczając mnożnik.
- 3) Zarzut trzeci, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, oceniając grzywnę nałożoną na skarżącą w taki sam sposób, jak oceniła grzywnę podlegającą nałożeniu na europejskich producentów.
- 4) Zarzut czwarty, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja dopuściła się błędu, nie uwzględniając dowodów gospodarczych i technicznych przy ocenie wpływu zachowania skarżącej oraz przy obliczaniu nałożonej na nią grzywny.
- 5) Zarzut piąty, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja błędnie określiła czas trwania domniemanego kartelu.
- 6) Zarzut szósty, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja błędnie oceniła części kwoty wyjściowej TM T&D's podlegające podziałowi pomiędzy skarżącą i inną spółkę, naruszając tym samym zasady równego traktowania i proporcjonalności.
- 7) Zarzut siódmy, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia, podejmując decyzję o częściach kwoty wyjściowej TM T&D's podlegających podziałowi pomiędzy skarżącą i inną spółkę.
- 8) Zarzut ósmy, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja błędnie zastosowała swą metodę wyznaczenia kwoty wyjściowej dla skarżącej za okres poprzedzający utworzenie TM T&D, naruszając tym samym zasady równego traktowania i proporcjonalności.

- 9) Zarzut dziewiąty, w ramach którego skarżąca twierdzi, że

— Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia w odniesieniu do jej metody wyznaczenia skarżącej kwoty wyjściowej grzywny za okres poprzedzający utworzenie TM T&D.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2012 r. — bpost przeciwko Komisji**(Sprawa T-412/12)**

(2012/C 343/34)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: bpost (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat, D. Geradin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 2, 5, 6 i 7 decyzji Komisji z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie środka pomocy SA.14588 (C 20/09) udzielonego przez Belgię na rzecz De Post-La Poste (obecnie bpost), opublikowanej w Dzienniku Urzędowym UE w dniu 29 stycznia 2012 r. (Dz.U. 2012 L 170, s. 1);

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 106 ust. 2, art. 107 ust. 1 i 3 TFUE, oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady równego traktowania ze względu na to, że Komisja błędnie przyjęła, iż utrzymywana przez bpost sieć sprzedaży nie była odrębną usługą świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym a w związku z tym stwierdziła, że rekompensata otrzymana od państwa belgijskiego z tytułu sieci sprzedaży stanowiła nadmierną rekompensatę.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 106 ust. 2, art. 107 ust. 1 i art. 107 ust. 3 TFUE oraz oczywistego błędu w ocenie, ze względu na to, że Komisja błędnie przyjęła, iż koszty obsługi sieci sprzedaży wynikające z obowiązku świadczenia usług powszechnych nie powinny być uwzględniane przy obliczaniu uzyskanej ze świadczenia usług powszechnych w zastrzeżonym obszarze kwoty zysku, która przewyższyła poziom rozsądnego zysku.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 i art. 106 ust. 2 oraz zasad proporcjonalności i równego traktowania, ze względu na to, że Komisja doszła do błędnego wniosku, iż koszty netto świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym innych niż usługi pocztowe powinny zostać zrekompensowane wszystkimi zyskami uzyskanymi ze świadczenia usług powszechnych w zastrzeżonym obszarze, w zakresie w jakim zyski te przekroczyły rozsądny zysk.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 i art. 106 ust. 2 TFUE oraz naruszenia zasady niedziałania prawa wstecz, ze względu na nieprzeniesienie niewystarczającej rekompensaty bpost nagromadzonej przez lata 1995–2005 w celu zrekompensowania dotyczącej okresu 2006–2010 nadwyżki rekompensaty bpost.

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2012 r. — Post Invest Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-413/12)

(2012/C 343/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Post Invest Europe Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci B. van de Walle de Ghelcke i T. Franchoo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 2, 5, 6 i 7 decyzji Komisji z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie środka pomocy SA.14588 (C 20/09) udzielonego przez Belgię na rzecz De Post-La Poste (obecnie bpost), opublikowanej w Dzienniku Urzędowym UE w dniu 29 stycznia 2012 r. (Dz.U. 2012 L 170, s. 1);

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że wniosek Komisji, iż sieć sprzedaży nie była odrębną usługą świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym uprawniającą do rekompensaty, narusza art. 106 ust. 2, art. 107 ust. 1 i art. 107 ust. 3 TFUE, stanowi oczywisty błąd w ocenie i narusza zasadę równego traktowania.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że nieuwzględnienie przez Komisję części obowiązku świadczenia usługi powszechnej — kosztów związanych z siecią sprzedaży — przy obliczaniu kwoty zysku w zastrzeżonym obszarze obowiązku świadczenia usługi powszechnej, które przewyższają poziom rozsądnego zysku, narusza art. 106 ust. 2, art. 107 ust. 1 i art. 107 ust. 3 TFUE i stanowi oczywisty błąd w ocenie.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że wniosek Komisji, iż koszty netto świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym innych niż usługi pocztowe powinny zostać zrekompensowane zyskami z wypełniania obowiązku w zakresie świadczenia usługi powszechnej w zastrzeżonym obszarze, w zakresie w jakim zyski te przekroczyły rozsądny zysk, narusza art. 107 i art. 106 ust. 2 TFUE oraz zasady proporcjonalności i równego traktowania.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 i art. 106 ust. 2 TFUE oraz naruszenia zasady niedziałania prawa wstecz ze względu na nieprzeniesienie niewystarczającej rekompensaty bpost nagromadzonej przez lata 1992–2005 w celu zrekompensowania nadwyżki rekompensaty bpost dotyczącej okresu 2006–2010.